

[Wilhelm]

ge debatter om sådan et pseudoproblem, baseret på en sådan ren omlægning af registreringsmåden.

Til allersidst vil jeg godt sige, at det, jeg mener er det reelle problem, vi diskuterer her, er, at der findes faktisk en udbredt angst for vold. Den er ikke særlig godt begrundet, den er, som Flemming Balvig har vist, omvendt proportional med risikoen for vold. Den er stærkest hos de ældre, der er mindst udsat. Den er stærkest ude i de fredeligste områder. Men den er der, og den skyldes i høj grad omtalen og medierne og også den omtale, der er her i dag. Og hvis det er det, der er det reelle problem – det mener jeg det er, det mener jeg, alle undersøgelser har vist – så skal der også gøres noget ved det, for det nytter jo ikke, at det i og for sig er fiktiivt, hvis angsten er der. Den er lige ubehagelig, enten den er begrundet eller ej. Det skal der så gøres noget ved. Men det, der kan gøres ved det, er ikke mere politi, det hjælper ikke til at gøre angsten mindre. Det er derimod oplysning om, hvordan kriminaliteten egentlig er, oplysning om, hvorvidt risikoen egentlig er så stor, som man siger den er.

Det er farligt med denne irrationelle angst, for den bliver på sin vis selvbekræftende. Hvis folk bliver så bange, at de ikke tør gå på gaderne om aftenen, så har vi de øde gader, og så har vi i hvert fald en del af baggrunden for en større utryghed og måske endda en større kriminalitet. Det er selvbekræftende, det er selvforstærkende, og derfor er det denne angst, der skal gøres noget ved. Det gør vi ikke med mere politi, det gør vi med oplysning om, hvordan det faktisk forholder sig.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg er usikker over for, om udtrykket »strømer« er så almindeligt kendt og så hæderfuld en betegnelse, at den med rimelighed kan indgå i debatten her i dag.

Lis Starcke (DR):

Der var et par ting, jeg ikke nåede i første omgang, og som jeg gerne vil have med.

Jeg ved, at der fandt en konference sted i Brøndby-Hallen med over 200 deltagere, og det var politikere, og det var tjenestemænd, pædagoger, politifolk og dommere. Der drøf-

tede man forskellige ting, bl. a. at det var vigtigt, at straffen faldt så hurtigt som muligt. Det har vi hørt mange gange i dag. Man var også enig om, at det var vigtigt, at straffen ikke var hårdere end nødvendigt, og at straffen ikke nødvendigvis behøvede at bestå i hæfte eller fængsel, at man muligvis kunne finde på noget andet. Der blev talt om samfundstjeneste, eventuelt et forsøg med week-endfængsel. Jeg synes, det ville være interessant, hvis vi senere hørte noget mere om det.

Man talte også om, at hærværk skulle straffes med bøder, som stod i rimeligt forhold til skaden. Jeg mener, det er en meget nyttig ting, at den, der ødelægger noget, også får at føle, at man må betale for at oprette den skade. Men det er jo ikke lige så let i tilfælde af vold at reparere den skade, som er forøvet.

Man talte også på dette møde om, at kommunerne skulle i gang med det forebyggende arbejde, og vi har jo hørt fra justitsministeren, at han også synes, at det er det rigtige, og man har talt om opsøgende arbejde. Det noterede jeg mig, for jeg har i mange år stået i en frivillig bevægelse – det var spejderbevægelsen – hvor vi godt kunne mærke, at der var nogle, et klientel, som vi aldrig fik, børn og unge, som aldrig ville komme hos os. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at man på dette møde var enig om, at fritidssektoren måtte begynde på et opsøgende arbejde for at komme i forbindelse med de unge; man udtrykte det på den måde: de unge, som i øvrigt ikke benytter sig af de kommunale tilbud. Jeg mener også, at de frivillige ungdomsorganisationer gerne ville gøre dette arbejde, men det er nok vanskeligt, fordi det ikke er naturligt netop for den gruppe unge at slutte sig til dem.

Man foreslog også, at man på gadeplan skulle inddrage bredere kredse, og man sagde bl. a., at man ville se at få restauratørerne med fra de værtshuse, hvor rockerne især holdt til. Jeg synes også, det var en interessant ting, som også gerne lige skulle med.

Det sidste var egentlig konklusionen på mit indlæg, og det er jo temmelig uheldigt, når man ikke får den med. Lige før det ville jeg meget gerne spørge – jeg ved ikke, om vi lige kunne nå at få det at vide – om de 1½–2 mill. kr. til voldsbekæmpelse gennem det kriminalpræventive råd er bevilget, om det er noget, man har besluttet, eller det kun er no-